

Inspektion af detentionen på Station City den 14. december 2009

ENDELIG

J.nr. 2010-4540-6180/PH

Indholdsfortegnelse

1. Indledning	2
2. Detentionslokalerne	3
3. Rapportgennemgang	6
3.1. Bestemmelser om detentionsanbringelse	10
3.2. Den anvendte rapportblanket, alternativer til detentions- anbringelse, statistik mv.	10
3.3. Grundlaget for detentionsanbringelsen	14
3.4. Lægeundersøgelse	16
3.4.1. Tidspunktet for tilkald af læge	18
3.4.2. Tidspunktet for lægetilsyn	20
3.5. Oplysninger fra kriminalregisteret	21
3.6. Fremstilling og visitation mv.	22
3.6.1. Fremstilling	22
3.6.2. Visitation mv.	23
3.6.3. Kontakt med pårørende mfl.	25
3.7. Tilsyn	25
3.7.1. Tilsyn under foreløbig anbringelse i detentionen (skærpet tilsyn)	27
3.7.2. Tilsyn under endelig anbringelse i detentionen	29
3.7.2.1. Tidspunktet for det første tilsyn	30
3.7.2.2. Tidspunktet for det sidste tilsyn	30
3.7.2.3. Intervallet mellem tilsyn	31
3.7.2.4. Noteringen af hvem der har foretaget tilsyn	31
3.7.2.5. Karakteren af de udførte tilsyn	32
3.8. Løsladelsestidspunktet	32
3.9. Vejledning om klageadgang mv.	33
Opfølgning ..	34
Underretning	34

1. Indledning

Som led i ombudsmandens almindelige inspektionsvirksomhed (jf. § 18 i lov nr. 473 af 12. juni 1996 om Folketingets Ombudsmand) foretog jeg den 14. december 2010 inspektion af detentionen på Station City. Samme dag inspicerede jeg detentionerne på Station Bellahøj og Station Amager.

Jeg har tidligere, den 9. januar 2001, foretaget inspektion af detentionen på Station City (som dengang hed Station 1). Den 25. september 2001 afgav jeg en (endelig) rapport om denne inspektion der blev fulgt op i opfølgingsrapporter af 19. august og 10. december 2002.

Jeg er desuden bekendt med at Den Europæiske Komité til Forebyggelse af Tortur og Umenneskelig eller Vanærende Behandling eller Straf (Torturkomitéen) besøgte bl.a. Station City i forbindelse med komitéens besøg i Danmark fra den 11. til den 20. februar 2008. Komitéen fandt at detentionscellerne generelt var acceptable, jf. komitéens rapport af 24. juli 2008.

I forbindelse med inspektionen den 14. december 2010 bad jeg om rapportmateriale til gennemgang. Rapportmaterialet gennemgås under pkt. 3.

Det blev under inspektionen den 14. december 2010 oplyst at der er indført en ordning hvorefter detentionerne tjekkes for skader hver gang de har været brugt. Hvis den frihedsberøvede har udøvet hærværk, vil der blive rejst et erstatningskrav over for den pågældende. Ordningen benyttes både på Station City, Station Bellahøj og Station Amager. Ordningen var startet på Station Bellahøj, hvor den havde været sat i bero i en periode, men nu var blevet indført igen, og den var ny på Station City. Ved min efterfølgende besigtigelse så jeg at der hænger et opslag om ordningen ved visitationsranken, og jeg så også et skema der udfyldes i forbindelse med kontrol for skader. Det blev under inspektionen oplyst at det snart ville blive undersøgt hvordan ordningen fungerer.

Jeg går ud fra at denne undersøgelse omfatter ordningen generelt på de 3 stationer, og jeg beder om at få oplyst resultatet af undersøgelsen.

Under inspektionen talte jeg også med ledelsen om et selvmordsforsøg der havde fundet sted på Station City ca. 1 år tidligere (den 11. december 2009), og om ombudsmandens behandling af denne sag. Efter aftale med Justitsministeriet modtager ombudsmanden underretning om alle sager af denne type.

Natten mellem den 26. og 27. august 2011 foretog 2 medarbejdere fra ombudsmanden og en afdelingslæge fra Rehabiliterings- og Forskningscentret for Torturofre et uvarslet besøg i bl.a. detentionen på Station City. Dette besøg skete som led i ombudsmandens arbejde som national forebyggende mekanisme i henhold til OPCAT protokollen som forudsætter at der foretages et antal uvarslede besøg. Den 24. november 2011 er der givet en tilbagemelding til Københavns Politi om dette besøg med kopi til Rigspolitiet og Justitsministeriet.

Denne rapport har i en foreløbig udgave været sendt til Københavns Politi, Rigspolitiet og Justitsministeriet for at myndighederne kunne få lejlighed til at komme med eventuelle yderligere bemærkninger om faktiske forhold som rapporten måtte give anledning til. Rigspolitiet er i brev af 14. december 2011 kommet med en enkelt bemærkning der er indarbejdet i denne rapport. Jeg har ikke modtaget bemærkninger fra Københavns Politi og Justitsministeriet.

2. Detentionslokalerne

Der er ikke sket bygningsmæssige ændringer siden sidste inspektion. Om indretningen af detentionslokalerne henviser jeg derfor til pkt. 1 i rapporten om den tidligere inspektion (rapport af 25. september 2001). Heri er bl.a. anført følgende:

”Detentionslokalerne er beliggende i stueplan på politistationen. Der er i alt syv detentionslokaler på hver ca. seks m². Indgang til lokalene sker ad en bagindkørsel (baggård).

Visitation inden anbringelse i detentionen foregår i et lille forrum ved indgangen til detentionslokalerne. Her findes bl.a. en skranke og aflåselige skabe til opbevaring af de tilbageholdtes effekter mv. På væggen er der en white-board tavle til noteringer om benyttelse af venterum og detentionsrum, anledningen til den pågældendes indsættelse, og om den pågældende er midlertidigt udtaget til lægeundersøgelse, afhøring eller andet. På vagthavendes kontor findes en tilsvarende white-board tavle hvor de samme oplysninger noteres, foruden yderligere oplysninger om identitet, tilstand (påvirkethed, sygdomme, andet), og sagsbehandler.

Denne tavle anvendes til den orientering der skal gives ved vagtskifte, jf. nu § 17, stk. 3, i Rigspolitechefens Kundgørelse II, nr. 55 af 27. juni 2001. (...)

Detentionslokalerne har grålige vægge og gråmalet betongulv. Der er endvidere i hvert af lokalerne en rist i gulvet. På gulvet er der anbragt en madras og et tæppe. Der er endvidere i loftet ventilationsskakte med fintmaskede gitre i. Opvarmning sker ved gulvvarme og varmeblæser.

I loftet er der indbygget et kamera. Der er endvidere en mikrofon og en højttaler.

På væggen er der en kaldeknop. Alle instrumenter blev afprøvet og virkede under inspektionen.

Belysningen består af to indbyggede lamper i loftet. Nogle steder var belysningen mat, andre steder temmelig skarp.

Der er i hvert lokale, bortset fra detentionslokale 1, et vindue i et indhak under loftet. Det består af 30 små ruder (3 x 10) i 'vaffelrillet' glas så det ikke er muligt at kigge ind (eller ud) af vinduerne.

I hvert detentionsrum er det på gulv og væg påmalet med store sorte bogstaver og tal hvilket detentionslokale der er tale om.

...”

Under inspektionen den 14. december 2010 så jeg (igen) indgangen til detentionen og konstaterede at det ikke er muligt for uvedkommende at overvære indbringelsen. Indgangen leder ind til et forrum med en bænk hvor der opbevares (rene og brugte) tæpper. Da der havde været brugt strimler fra et mørkt tæppe ved det ovenfor nævnte selvmordsforsøg, mærkede jeg på nogle af tæpperne; det gav ikke anledning til bemærkninger. Jeg bemærkede at jeg gik ud fra at politiet er opmærksom på tæppernes stand og kasserer tæpper der ikke er i en acceptabel stand.

For god ordens skyld gentager jeg at jeg går ud fra at politiet er opmærksom på tæppernes generelle stand og sørger for at udskifte tæpper der ikke er i en acceptabel stand.

Det tilføjes for en ordens skyld at jeg er opmærksom på at det også vil være muligt at benytte strimler fra eget tøj til selvmordsforsøg.

Fra forrummet kommer man ind i visitationslokalet, hvor detentionsrapporter lå fremme på disken klar til udfyldelse. Ved løsladelsen lukkes de pågældende ud samme vej eller via en gang til en sidegade til Halmtorvet.

Der er fortsat 7 detentionslokaler (og 7 venterum, heraf et "fogedrum"). Der var ingen i detentionerne på inspektionstidspunktet.

2 af detentionslokalerne (D1 og D2) var istandsat kort tid før inspektionen. Gulvene var nymalede og lugtede stadig af maling. Det blev oplyst at der ikke var aktuelle planer om at istandsætte de øvrige detentionslokaler. Det blev i den forbindelse oplyst at politiet kontakter Københavns Politis egen bygningsafdeling når der er behov for istandsættelse, og at bygningsafdelingen herefter udfører arbejdet med at istandsætte. Når en detention skal males, sker det normalt mandag til onsdag hvor der ikke er så mange i detentionen som på de øvrige dage. Der kan males 2 rum om ugen.

D3 var ude af drift på inspektionstidspunktet. Det var markeret med en seddel i visitationsskranken. Gulvet i dette lokale trængte til istandsættelse. Gulvene i de øvrige detentionslokaler var også mere eller mindre ridsede.

På baggrund af OPCAT-enhedens iagttagelser under besøget natten mellem den 26. og 27. august 2011, lægger jeg til grund at gulvet i D3 er malet efter inspektionen. Jeg går i øvrigt på baggrund af det oplyste under inspektionen den 14. december 2010 ud fra at der sker istandsættelse af detentionslokalerne når der er behov for det.

I D6 var gulvet lige ved indgangen klistret. Jeg går ud fra at gulvet blev vasket i forbindelse med den almindelige rengøring af lokalerne der finder sted løbende.

Der er piktogram ved kaldeknappen i detentionslokalerne.

Station City havde på inspektionstidspunktet (modsat de andre stationer) stadig kun sort/hvid skærm til visuel overvågning, men Station City har siden hen modtaget en farveskærm. Under min inspektion senere samme dag af detentionen på Station Bellahøj blev det oplyst at farver er bedre til at vise detaljer som f.eks. blod og opkast. Under inspektionen af Station City blev det også oplyst at der i forbindelse med det ovenfor nævnte selvmordsforsøg – der blev opdaget på skærmen – havde været en tekniker og se på et (så vidt jeg forstår andet) kamera der ikke fungerede optimalt, og den visuelle overvågning skulle derfor være i orden. Min efterfølgende kontrol af over-

vågningsudstyret viste ingen problemer, bortset fra en lille klat på billedet fra D4 som jeg går ud fra stammer fra snavs på linsen i detentionslokalet.

Det blev i samme forbindelse oplyst at det er Rigspolitiet der står for udbedring af det tekniske udstyr. Rigspolitiet har oprettet en servicefunktion, og det har medført en klar forbedring af serviceniveauet. Hvis politiet konstaterer en teknisk fejl, kontakter de denne funktion, og normalt sker der udbedring inden for meget kort tid (8 timer).

At det er svært at se detaljer på en sort/hvid skærm, fremgår også af oplysningerne i den nævnte sag om selvmordsforsøget den 11. december 2009 på Station City – der som nævnt blev opdaget via overvågningskameraet.

Jeg har noteret mig at Station City nu også har en farveskærm til overvågning af de detentionsanbragte.

2 af detentionslokalerne var som nævnt nyistandsatte på inspektionstidspunktet. Vedligeholdelsesstandarderne af de øvrige detentionslokaler varierede, men bortset fra gulvet i D3, der som nævnt ikke blev benyttet på inspektionstidspunktet, fremtrådte de alle i en rimelig god stand. Bortset fra gulvet i D6, som jeg som nævnt går ud fra ikke var nået at blive rengjort endnu i forbindelse med den almindelige rengøring af detentionslokalerne, fremstod lokalerne også rengjorte på inspektionstidspunktet.

Jeg har således ingen (yderligere) bemærkninger til detentionslokalerne på Station City. For så vidt angår rengøringen bemærker jeg at jeg er bekendt med at der har været kritik af rengøringen på Station City, jf. en artikel i Dansk Politi nr. 8., 2010.

3. Rapportgennemgang

Som allerede nævnt bad jeg under inspektionen om rapportmateriale til gennemgang. Min anmodning omfattede rapporter og øvrigt materiale om de sidste 10 detentionsanbringelser i detentionen på Station City forud for varslingen den 17. november 2010. I forbindelse med min anmodning oplyste sektionslederen at han gennemgik detentionsrapporter efter at han startede som sektionsleder på Station City den 1. maj 2010, og at han fandt mange fejl i dem. I oktober 2010 gennemgik han derfor på ny rapporter der viste at der fortsat var en del fejl. Han satte herefter en undervisning i gang i udfyldelsen af detentionsrapporter der blev gennemført i løbet af november 2010. En ny undersøgelse i slutningen af november havde vist at der nu stort set in-

gen fejl er mere. På denne baggrund besluttede jeg at ændre min anmodning til de første 10 rapporter efter den 1. december 2010.

Jeg modtog herefter 10 detentionsrapporter om 10 anbringelser der alle fandt sted den 30. november 2010.

I 6 tilfælde var der imidlertid tale om anbringelse (af ædru personer) i venterum.

Den rapport som politiet på Station City har anvendt i sagerne, er en tilrettet version af Rigspolicefens detentionsrapport, jf. nærmere pkt. 3.2. Den anvendte rapport indeholder også rubrikker til notat om indsættelse i venterum, og rapporten anvendes således også ved anbringelse af frihedsberøvede i venterum. Jeg går ud fra at det kan være årsagen til at jeg også modtog (detentions)rapporter om anbringelse i venterum.

I 2 af de 4 tilfælde hvor der skete anbringelse i detentionen, var der også tale om anbringelse af ædru personer. I det ene tilfælde er det for oven på rapporten udtrykkeligt påført at der var tale om en venterumsanbringelse. Jeg går ud fra at det samme gør sig gældende i det andet tilfælde, og at der med andre ord var tale om at detentionen blev brugt som venterum i disse 2 tilfælde.

Detentioner må som udgangspunkt kun anvendes til berusede personer, jf. detentionsbekendtgørelsens § 1, stk. 1 og 2, og detentionskundgørelsens § 34. Hvis detentionen undtagelsesvis anvendes til anbringelse af ikke berusede personer, finder bestemmelserne i bekendtgørelsen og kundgørelsen ikke anvendelse.

Rigspolitiet har i en rundskrivelse af 26. april 2006 om bl.a. anbringelse af ikke berusede personer i politiets detentioner nævnt at Rigspolitiet ikke har indvendinger imod at politistationer der kun råder over mindre og utidssvarende venterum, i stedet efter en konkret vurdering anvender detentionerne til venterumsanbringelse. Det er dog i givet fald en betingelse at den tilbageholdte konkret har ønsket at blive tilbageholdt i et detentionsrum i stedet for i et venterum.

I samme rundskrivelse og i en senere rundskrivelse af 12. januar 2011 om anvendelse af venterum og detentioner til anbringelse af anholdte har Rigspolitiet anført at anbringelse af ikke berusede personer i detentionen efter Rigspolitiets opfattelse alene kan finde sted rent undtagelsesvist, f.eks. i ekstraordinære situationer hvor der er mange anholdte og dermed ikke den fornødne venterumskapacitet, eller i tilfælde hvor det ud fra en helt konkret vurdering af hensynet til en persons sikkerhed, f.eks. for at beskytte den pågældende i forhold til andre anholdte, findes rigtigst at anbringe den pågælden-

de i et detentionslokale. Det fremgår endvidere at politiet ved en sådan anbringelse skal tilstræbe at anbringelsen bliver så kortvarig som mulig.

Detentioner kan således efter en konkret vurdering anvendes som venterum selv om der er et ledigt venterum, hvis det anses for mere hensigtsmæssigt fordi venterumme-
ne er små og utidssvarende. Det er dog en betingelse at den frihedsberøvede sam-
tykker til denne anbringelse. Derudover kan detentioner rent undtagelsesvist anven-
des som venterum (uden den pågældendes samtykke) hvis der ikke er et ledigt vente-
rum, eller hvis det af hensyn til den frihedsberøvedes sikkerhed anses for mest hen-
sigtsmæssigt at placere vedkommende i detentionen.

Det er ikke nævnt i rapporterne i de 2 tilfælde hvad der var årsagen til at der skete an-
bringelse i detentionen i stedet for i venterum, men som nævnt omfattede de 10 rap-
porter som jeg modtog, 10 anbringelser der fandt sted samme dag, heraf 8 vente-
rumsanbringelser. Det fremgår af rapporterne at alle de frihedsberøvede var tilbage-
holdt samtidig i en periode. Da Station City som nævnt i pkt. 2 kun råder over 7 vente-
rum (jf. også en statusrapport af 1. december 2006 som jeg tidligere har modtaget fra
Rigspolitiet), går jeg ud fra at anbringelsen i detentionen i de 2 tilfælde er sket fordi der
ikke var et ledigt venterum.

Min (skriftlige) anmodning om rapportmateriale omfattede 10 "detentionsanbringelser i
detentionen på Station City". Med "detentionsanbringelser" sigtede jeg til anbringelse
af berusere i detentionen. Min anmodning omfattede således hverken anbringelser i
venterum eller venterumsanbringelser i detentionen.

*Jeg beklager hvis det ikke tilstrækkeligt tydeligt fremgik at jeg kun ønskede rapporter
om anbringelse af berusere i detentionen.*

Da det materiale som jeg havde modtaget, kun omfattede 2 (egentlige) detentionsan-
bringelser, indhentede jeg efterfølgende yderligere rapporter om anbringelse i detenti-
onen. Jeg valgte ikke at lade de 2 rapporter om anbringelse i detentionen den 30. no-
vember 2010 indgå i min gennemgang, men bad (som aftalt under inspektionen) om
de første 10 rapporter efter den 1. december 2010 om anbringelse i detentionen.

Jeg modtog herefter 10 rapporter om anbringelse i detentionen efter den 1. december
2010.

En af de 10 anbringelser i detentionen angår en person der var ædru, men der er sat kryds i rubrikken om detentionsanbringelse og ikke i rubrikken om venterumsanbringelse. Det drejer sig om en anbringelse den 4. december 2010 med omdøbt j.nr. 0108-84220-02120-10 hvor årsagen til frihedsberøvelsen var tyveri. Der er tale om anbringelse af en person der var 16 år på tidspunktet for anbringelsen i detentionen. Det fremgår også af rapporten at den pågældende var udlænding uden postadresse og (de fire sidste cifre i) personnummer. I øverste højre hjørne på forsiden af blanketten er der påført et stort E. Af lægeerklæringen fremgår det at den pågældende hverken talte dansk, engelsk eller tysk, men de særlige rubrikker ved detentionsanbringelse af udlændinge der findes i Station Citys detentionsrapport, er ikke udfyldt. Det samme gælder de særlige rubrikker til notat når der er tale om anbringelse af 12-17 årige i detentionen, hvor der skal gøres notat om underretning af socialforvaltning, forældremyndighedsindehaver eller andre (jf. detentionsbekendtgørelsens § 8).

Da den pågældende var ædru, går jeg ud fra at der (ligesom i de ovennævnte tilfælde) var tale om en venterumsanbringelse i detentionen. Jeg beder om at få oplyst om det er rigtigt forstået.

Da der var tale om anbringelse af en 16-årig der hverken forstod dansk, engelsk eller tysk, beder jeg desuden om nærmere oplysninger om politiets kommunikation med den unge under frihedsberøvelsen og om politiets overvejelser med hensyn til underretning af (bl.a.) forældremyndighedshaver (jf. Rigsadvokatens meddelelse nr. 4/2007 om behandlingen af sager mod unge lovovertrædere). Jeg er, som det fremgår, opmærksom på at politiet ikke var i besiddelse af en adresse på den pågældende.

Jeg beder også om at få oplyst hvad det påførte "E" betyder.

Da jeg indtil videre lægger til grund at der var tale om en venterumsanbringelse i detentionen, og min anmodning om "detentionsanbringelser" som tidligere nævnt kun sigtede til berusere i detentionen, indgår denne anbringelse ikke i min gennemgang af rapporter nedenfor.

De 9 anbringelser der herefter indgår i min undersøgelse, fandt sted den 1., 2., 3. og 4. december 2010. Der var 3 anbringelser både den 1. og 2. december 2010, 2 anbringelser den 3. december 2010 og 1 anbringelse den 4. december 2010.

Foruden selve detentionsrapporten har jeg modtaget lægeerklæringer, udskrifter fra kriminalregisteret og attestationer af vagtlægeydelse.

3.1. Bestemmelser om detentionsanbringelse

Bestemmelser om detentionsanbringelse findes dels i politiloven (lov nr. 444 af 9. juni 2004 om politiets virksomhed), dels i Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 988 af 6. oktober 2004 om detentionsanbringelse (som ændret ved bekendtgørelse nr. 1419 af 13. december 2006 og bekendtgørelse nr. 565 af 25. maj 2010). Endvidere findes der regler om detentionsanbringelse i Rigspolitechefens kundgørelse II, nr. 55, af 2. februar 2006 om anbringelse af berusede personer i politiets detentioner (bekendtgørelse nr. 9723).

Detentionsbekendtgørelsen indeholder regler om bekendtgørelsens anvendelsesområde (fortrinsvis i form af henvisning til politilovens regler), om frihedsberøvelse, transport og indbringelse af berusede personer til politistationerne, om fremgangsmåden ved detentionsanbringelse (herunder lægeundersøgelse af og tilsyn med detentionsanbragte) og om løsladelse efter detentionsanbringelse, klagevejledning mv. Bekendtgørelsens regler er relativt detaljerede og er i vidt omfang sammenfaldende med reglerne i Rigspolitechefens detentionskundgørelse.

De nærmere regler i politiloven, bekendtgørelsen og kundgørelsen er gennemgået nedenfor i forbindelse med fremlæggelsen af resultatet af min undersøgelse af de sager om detentionsanbringelse som jeg har modtaget.

3.2. Den anvendte rapportblanket, alternativer til detentionsanbringelse, statistik mv.

Rigspolitechefen har udfærdiget en detentionsrapport, blanket P 152, som er bilag 1 til detentionskundgørelsen. Efter ikrafttrædelsen af kundgørelsen af 2. februar 2006 er det blevet obligatorisk at anvende denne detentionsrapport, jf. pkt. 3 i Rigspolitechefens rundskrivelse af samme dag til alle politikredse. Rapportblanketten er tilgængelig i POLSAS.

Alle rapporter er udfærdiget på blanket "P 152 (01/06 POLSAS)", men som tidligere nævnt er der tale om en tilrettet version af Rigspolitechefens detentionsrapport (blanket P 152). Som også tidligere nævnt indeholder den anvendte blanket også rubrikker til notat om indsættelse i venterum da den også anvendes ved anbringelse af frihedsberøvede i venterum.

Blanketten er også tilrettet på enkelte andre punkter i forhold til den blanket P 152 der er bilag til detentionskundgørelsen. Rubrikken "Fremstillet for vagthavende ..." er ikke med i blanketten. Der er indføjet en rubrik til afkrydsning hvis den pågældende var

ædru, og en rubrik til notat hvis der har været anvendt håndjern og/eller alkometer. Rubrikken "Anbragt foreløbigt i detentionen" er ændret til "Anbragt i **detention (D) venterum (V) ...**". Rubrikken "Effekter udleveret af" findes ikke (og rubrikker til kvittering for udlevering af effekter mv. er flyttet til side 2, jf. nedenfor). På side 2 er indføjet et afsnit til præcisering af effekter der er frataget den frihedsberøvede, som der henvises til i rubrikken om effekter på side 1. Efter dette afsnit er der indføjet et afsnit til notater hvis der er tale om en udlænding (tolk – sprog) og om eventuel forplejning mv. I forlængelse heraf er der rubrikker til kvittering fra den "anholdte" for udlevering af effekter og til eventuelle bemærkninger hvis den pågældende ikke ønsker at kvittere. Der er også rubrikker til notater om hvem der har løsladt den pågældende og hvornår, og til notater om eventuel overførsel til fængsel eller andet samt en rubrik til afkrydsning om opdatering i POLSAS.

Der er desuden en anden side til notater om tilsyn end den der indgår i Rigspolitechefens detentionsrapport. Denne side bærer overskriften "Tilsyn med detentions- og venterumsanbragte". Foroven er der felter til notat om j.nr., AP.nr, hvilket venterum eller detentionsrum der har været anvendt, ugedag, dato og tjenestenummer på den ansatte. Rubrikkerne til notat om udførte tilsyn er lodret fortrykt skiftevis ½ time og hel time ud fra hvilke der skal gøres notat om (det nøjagtige) tidspunkt for tilsyn, lægetilsyn, bemærkninger og initialer/stempel. Det fremgår ikke – i modsætning til blanket P 152 – at der skal gøres notat om hvorvidt tilsynet er sket ved fremmøde (F), elektronisk (E) eller som skærpet tilsyn (S). Der er heller ikke en rubrik til notat om hvornår den pågældende er endeligt udtaget af detentionen.

Station Bellahøj har også anvendt en tilrettet version af Rigspolitechefens blanket P 152, der dog er mindre tilrettet end den blanket som Station City har anvendt. Station Amager har anvendt Rigspolitechefens blanket, men har samtidig anvendt en AP-blanket der skal udfyldes ved siden af, og som bl.a. indeholder det afsnit om effekter der er indsat i de rapporter som Station City og Station Bellahøj anvender.

Som nævnt ovenfor er det efter ikrafttrædelsen af kundgørelsen af 2. februar 2006 blevet obligatorisk at anvende Rigspolitechefens detentionsrapport, jf. pkt. 3 i Rigspolitechefens rundskrivelse af samme dag til alle politikredse. Det er heri også udtrykkeligt nævnt at lokalt udarbejdede blanketter ikke længere kan anvendes. Tidligere kunne politikredsene udfærdige en lokal blanket hvis politiet ønskede det på grund af lokale behov, men en sådan blanket skulle indeholde (mindst) de samme oplysninger som de oplysninger der fremgår af Rigspolitechefens detentionsrapport, jf. Rigspolitechefens rundskrivelse af 28. juni 2001.

Efter min opfattelse må en tilrettet udgave af Rigspolitechefens detentionsrapport ligestilles med en lokal udarbejdet blanket, også selv om der kun måtte være tale om at tilføje rubrikker til yderligere oplysninger og/eller ændre i formuleringen i de rubrikker der findes i Rigspolitechefens detentionsrapport; som nævnt ovenfor er der dog ikke kun tale om tilførsel af yderligere rubrikker og omformulering i den tilrettede rapport som Station City har anvendt.

Derimod vil der ikke være noget til hinder for at politiet ved siden af detentionsrapporten har endnu en blanket der skal udfyldes med flere eller uddybende oplysninger.

Jeg henstiller på denne baggrund til Københavns Politi at sørge for at politiet på Station City fremover anvender Rigspolitechefens detentionsrapport ved detentionsanbringelser dette sted. Jeg beder om underretning om hvad der sker i anledning af min henstilling.

Jeg beder desuden om Rigspolitechefens og Justitsministeriets bemærkninger til det forhold at Station City også anvender (en tilrettet udgave af) blanket P 152 ved anbringelse i venterum.

Rigspolitechefens blanket P152 forudsætter angivelse af en lang række (obligatoriske) oplysninger.

Det fremgår af § 4 i kundgørelsen at alle relevante punkter i detentionsrapporten skal udfyldes, og at det skal ske i tilslutning til de foretagne dispositioner og observationer. Dette er udtrykkeligt fremhævet øverst på rapportens forside lige under rapportoverskriften.

Med én generel og ellers kun ganske få undtagelser er alle punkter udfyldt i alle rapporter, og jeg går ud fra at det er sket i tilslutning til de foretagne dispositioner og observationer.

Politiets Statistik – årstabeller der findes på politiets hjemmeside (www.politi.dk) – indeholdt tidligere oplysninger om antal detentionsanbringelser af spirituspåvirkede personer og indbringelser til forsorghjem eller lignende i de enkelte politikredse.

Det blev under inspektionen den 14. december 2010 oplyst at der er langt færre detentionsanbringelser nu end tidligere da flere (efter udsendelsen af den nye kundgørelse i 2006) køres hjem. Politiet er dog opmærksom på ikke at køre for mange hjem.

Det blev samtidig oplyst at Station City har ca. dobbelt så mange indsættelser i detentionen som Station Amager og ca. 25 pct. flere indsættelser end Station Bellahøj.

Mange af de detentionsanbragte er gengangere.

I Rigspolitechefens rundskrivelse af 2. februar 2006 til den nugældende detentionskundgørelse er det anført at frihedsberøvelse som udgangspunkt sker med henblik på hjemtransport. I Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001 til den tidligere kundgørelse var det også anført at politiet i stigende omfang skal bringe den berusede hjem. I rundskrivelsen til den nugældende kundgørelse er det udtrykkeligt anført at der kun kan ske detentionsanbringelse hvis andre foranstaltninger ikke findes tilstrækkelige eller egnede.

Jeg beder Københavns Politi om at oplyse antallet af detentionsanbringelser og hjembringelser i 2010, fordelt på de enkelte stationer i København. Jeg beder desuden om statistisk materiale til belysning af det omtalte fald i antallet af detentionsanbringelser.

I Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001 til den tidligere kundgørelse var det anført at politikredsene mere generelt burde undersøge om der i den enkelte kreds findes forsorgshjem eller lignende som på forsvarlig måde kan tage sig af den frihedsberøvede.

Jeg går ud fra at der har været foretaget en sådan undersøgelse, og jeg beder Københavns Politi om at oplyse hvilke forsorgshjem politiet i København har mulighed for at anvende til denne opgave.

Jeg beder endvidere Københavns Politi om at oplyse hvor mange berusede personer der (for hele politikredsen) blev bragt til sygehus, forsorgshjem eller lignende i 2010, og om dette tal afviger væsentligt fra tidligere år.

I Rigspolitechefens detentionsrapport er der rubrikker til afkrydsning af om den frihedsberøvede blev transporteret til hjemmet, overgivet til andre som på forsvarlig vis kunne tage sig af den pågældende, indbragt til hospital, indbragt til forsorgshjem eller lignende, eller indsat i politiets detention. Den detentionsrapport som Station City har anvendt, indeholder som tidligere nævnt også en rubrik til afkrydsning hvis der er sket anbringelse i venterum.

Jeg har kun bedt om rapporter om anbringelse i detentionen, og ingen af de rapporter som jeg har modtaget, vedrører (derfor) personer som er blevet bragt til hjemmet, sygehus, forsorgshjem eller lignende.

Jeg går ud fra at politiet er opmærksom på at der skal udfærdiges detentionsrapporter også i disse tilfælde, jf. også rubrikkerne til notat herom i rapporten. Jeg foretager mig ikke mere vedrørende dette spørgsmål.

3.3. Grundlaget for detentionsanbringelsen

Efter politilovens § 11, stk. 1, skal politiet tage sig af personer der er ude af stand til at tage vare på sig selv på grund af indtagelse af alkohol eller andre berusende og/eller bedøvende midler, og som træffes under forhold der indebærer en fare for de pågældende selv eller andre eller den offentlige orden eller sikkerhed (berusede personer). Politiet skal efter lovens § 11, stk. 4, tage stilling til om de pågældende skal tilbageholdes, f.eks. med henblik på indsættelse i detentionen. Indsættelse i detentionen kan kun ske hvis overgivelse til andre, f.eks. hjemmet, eller indbringelse til hospital, forsorgshjem eller lignende, ikke findes tilstrækkelig til at afværge faren (bekendtgørelsens og kundgørelsens § 2, stk. 1 og 2). Personer der er tilbageholdt af politiet af andre grunde end beruselse, må (som tidligere nævnt) som udgangspunkt ikke anbringes i detentionen, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 2, og kundgørelsens § 34, stk. 1. Hvis detentionen undtagelsesvis anvendes til anbringelse af ikke-berusede personer, finder bekendtgørelsen ikke anvendelse, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 2, 2. pkt., og kundgørelsens § 34, stk. 2.

Politi-loven, detentionsbekendtgørelsen og kundgørelsen indeholder særlige regler om detentionsanbringelse af børn, og detentionsrapporten indeholder (som allerede nævnt) særlige rubrikker til brug ved detentionsanbringelse af de 12-17 årige. Efter detentionsbekendtgørelsens § 8 skal forældremyndighedens indehaver og de sociale myndigheder uopfordret underrettes om frihedsberøvelsen hvis den frihedsberøvede er under 18 år.

Årsagen til frihedsberøvelsen er angivet i alle tilfælde. I 4 af de 9 tilfælde er angivet forskellige strafbare forhold. I 1 tilfælde er anført politiloven og i 2 tilfælde ordensbekendtgørelsen (idet jeg går ud fra at "OBG" sigter hertil). I de 2 sidste tilfælde er anført henholdsvis udlændingeloven og beruser.

Det fremgår af detentionsrapporten i øvrigt (rubrikkerne til afkrydsning om påvirkning) at 8 af de 9 frihedsberøvede var påvirket af alkohol og i det ene af disse tilfælde også

af andre berusende og/eller bedøvende midler. I det sidste tilfælde er der kun krydset af i rubrikken "andet (skader, spor)" hvor der ved siden af er anført narko. Det drejer sig om en anbringelse den 1. december 2010 med j.nr. 0108-84111-00830-10.

Jeg beder om at få oplyst om der hermed sigtes til at den pågældende var påvirket af narko, og i bekræftende fald hvorfor der så ikke i stedet (eller tillige) er sat kryds i rubrikken om påvirkethed af andre berusende og/eller bedøvende midler.

I 4 af de 8 tilfælde blev den frihedsberøvede skønnet påvirket i middel grad og i de resterende 4 tilfælde i let grad.

Ved en dom af 21. december 2005 ved Retten i Randers blev det statueret at en anbringelse i detentionen havde været ulovlig. Den pågældende havde været beruset i middel grad. Ifølge retten havde der imidlertid ikke været grundlag for at fastslå at den pågældende ikke havde kunnet tage vare på sig selv, eller at han havde været til fare for andre eller for den offentlige orden eller sikkerhed på en sådan måde at det var nødvendigt med detentionsanbringelse. Statsadvokaten i Aalborg ankede sagen, men anken blev afvist af Vestre Landsret da statsadvokaten ikke er tillagt beføjelser i en sådan sag uden for strafferetsplejen, jf. retsplejelovens § 468, og da statsadvokaten heller ikke efter de almindelige regler om rettergangsfuldmægtige i retsplejelovens kapitel 25 har adgang til at repræsentere politimesteren (nu politidirektøren). Dommen (og landsrettens kendelse) kan ses i Ugeskrift for Retsvæsen 2006, s. 2491.

Ved en tidligere dom af 7. september 1995 fandt Østre Landsret at en detentionsanbringelse måtte medføre erstatningspligt. Selv om den detentionsanbragte var spirituspåvirket og ophidset, fandt retten ikke grundlag for at fastslå at han havde balancebesvær eller i øvrigt ikke kunne tage vare på sig selv. Denne dom kan ses i Ugeskrift for Retsvæsen 1996, s. 21.

I 4 tilfælde er det som nævnt afkrydset at den frihedsberøvede (kun) var påvirket i let grad.

Jeg kan til orientering oplyse at jeg tidligere – i sagen om min inspektion den 7. december 1999 af detentionen i Køge – har bedt politimesteren og Justitsministeriet om udtalelser om retsgrundlaget for at detentionsanbringe en person der blev skønnet påvirket af alkohol i let grad, og som havde været involveret i husspektakler. Politimesteren oplyste bl.a. at retsgrundlaget for detentionsanbringelsen var en kombination af den dagældende § 108 i retsplejeloven om politiets opgaver (der er erstattet af lov om

politiets virksomhed), nødret og den pågældendes spirituspåvirkning. Politimesteren oplyste endvidere at det på baggrund af mandens ødelæggelser i hjemmet sammenholdt med spirituspåvirkningen – og for at hindre ham i at tage hjem og fortsætte balladen og ødelæggelserne – blev besluttet at lade ham overnatte i detentionen og først løslade ham når han skønnedes ædru. Justitsministeriet udtalte bl.a. at anbringelse i detention kun må ske i tilfælde hvor det skønnes strengt nødvendigt, og henviste bl.a. til at dette fremgik klart af den (på daværende tidspunkt) nye bestemmelse i § 1, stk. 1, i den reviderede kundgørelse om detentionsanbringelse som trådte i kraft den 1. august 2001. Jeg forstod myndighedernes udtalelser sådan at husspektakler i sig selv ikke gav grundlag for anbringelse i detention. Grundlaget for anbringelsen af den pågældende var en antagelse om spirituspåvirkning i let grad kombineret med fare for den pågældende selv eller andre eller den offentlige orden eller sikkerhed. Jeg foretog mig derfor ikke mere.

Jeg har ikke fundet grundlag for at undersøge om betingelserne i bekendtgørelsens og kundgørelsens § 2, stk. 2, hvorefter detentionsanbringelse kun kan ske hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke anses for tilstrækkelige, har været opfyldt i de enkelte tilfælde, herunder de 4 tilfælde hvor den frihedsberøvede blev skønnet påvirket i let grad.

Jeg foretager mig således ikke mere vedrørende spørgsmålet om grundlaget for detentionsanbringelserne i de konkrete tilfælde, men bemærker generelt at jeg går ud fra at politiet er opmærksom på at en beruset person kun kan detentionsanbringes hvis betingelserne i bekendtgørelsens og kundgørelsens § 2, stk. 2, er opfyldte.

3.4. Lægeundersøgelse

Efter bekendtgørelsens § 9 skal der ved alle detentionsanbringelser ske lægeundersøgelse.

Lægetilsyn skal efter bekendtgørelsens § 11, stk. 1, og kundgørelsens § 13, stk. 1, foretages enten ved tilkald af læge/vagtlæge eller ved undersøgelse på skadestue, alt efter hvad der under hensyn til tid og afstand må anses for mest hensigtsmæssigt.

Under inspektionen af Station City blev det oplyst at der er en fælles ordning med lægetilsyn af detentionsanbragte (og andre frihedsberøvede hvor der er behov for en læge) for alle politistationer i København. I ordningen deltager 10-15 læger der skiftes til at have vagt, og som kan tilkaldes centralt. Når der anbringes nogen i detentionen (eller der er brug for en læge til f.eks. blodprøvetagning), ringer politiet og oplyser

hvad der skal bruges læge til. Der sendes herefter en læge ud fra en vagtliste. Ordningen fungerer udmærket, men der kan dog være ventetid hvis der kommer et opkald om læge kort tid efter at der er sendt en læge til en af de andre detentioner.

Der var lægetilsyn i alle sagerne, som er foretaget af 6 forskellige læger.

Lægeundersøgelse skal efter bestemmelsen i bekendtgørelsens § 9 og kundgørelsens § 13, stk. 1, ske inden "endelig" anbringelse i detentionen. Indtil den frihedsberøvede er lægeundersøgt, er anbringelse i detentionen således foreløbig, og der skal i den periode føres et skærpet tilsyn med den pågældende, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3 og 4, og kundgørelsens § 10, stk. 2 og 3.

Tidspunkt for lægeundersøgelse, lægens navn og (et kort referat af) lægens bemærkninger skal anføres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 13, stk. 3. I bestemmelsen er det præciseret at det altid (dvs. som minimum) skal angives om lægen finder at der er noget helbredsmæssigt til hinder for anbringelse af den pågældende i detentionen. I Rigspolitechefens detentionsrapport er der en rubrik til afkrydsning herom.

Tidspunktet for lægeundersøgelsen og lægens navn fremgår af rapporten i 7 af de 9 tilfælde, og der er sat kryds i den nævnte rubrik i disse 7 tilfælde. I det ene af de øvrige 2 tilfælde er der sat en streg i (bl.a.) rubrikkerne til angivelse af tidspunktet for lægetilsyn i detentionsrapporten. Tidspunktet for lægeundersøgelsen og lægens navn fremgår dog af lægeerklæringen i både dette og det andet tilfælde.

Da der er tale om manglende udfyldelse af rubrikkerne om lægeundersøgelse i detentionsrapporten i enkeltstående tilfælde, giver det mig ikke anledning til at foretage mig mere. Jeg har heller ikke fundet anledning til at undersøge hvorfor der i det ene tilfælde er sat streger i (bl.a.) rubrikkerne om tidspunktet for lægeundersøgelse selvom der var lægeundersøgelse i dette tilfælde.

Hvis lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger, skal det ske på blanket P153 (bilag 2 til kundgørelsen) der er udarbejdet af Den Almindelige Danske Lægeforening (nu Lægeforeningen) og Rigspolitechefen, jf. § 14 i kundgørelsen samt Rigspolitechefens rundskrivelse af 2. februar 2006. Denne blanket er udfyldt i alle sagerne.

3.4.1. Tidspunktet for tilkald af læge

Tidspunktet for tilkald af læge skal ligeledes anføres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 6, stk. 1, sidste pkt. Det er noteret i alle tilfælde.

Der er hverken i bekendtgørelsen eller kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske tilkald af læge. Derimod er det i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, og kundgørelsens § 6, stk. 1, anført at politiet under transporten til politistationen skal underrette vagthavende om tilbageholdelsen. Den vagthavende skal herefter – dvs. allerede mens politiet er på vej til politistationen med den berusede, og ifølge de nævnte bestemmelser uden unødigt ophold – tilkalde en læge med henblik på lægeundersøgelse af den frihedsberøvede.

Bestemmelserne om at tilkald skal ske "uden unødigt ophold" har til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspolicehøvedens følgebrev af 28. juni 2001 til den tidligere kundgørelse. Det fremgår dog at den ovennævnte regel ikke gælder hvis transporttiden er af "kortere varighed", jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1, sidste pkt., og kundgørelsens § 6, stk. 1, 3. pkt. Rigspolicehøveden har i rundskrivelsen af 2. februar 2006, pkt. 4, fremhævet at denne undtagelse kun gælder når "transporttiden er meget kort".

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er at det skal vurderes om det er forsvarligt at anbringe den detentionsanbragte i detentionen (eller lade vedkommende forblive dér), eller om den pågældende eventuelt skal behandles på sygehus, hos læge eller lignende, jf. bekendtgørelsens § 11, stk. 2, og kundgørelsens § 13, stk. 2. Dette forudsætter at tilkald af læge sker snarest muligt efter underretningen af vagthavende, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1, 1. pkt. og kundgørelsens § 6, stk. 1, 2. pkt. (uden unødigt ophold) – med henblik på at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte kan ske "hurtigst muligt" efter indbringelsen, jf. pkt. 4 i rundskrivelsen af 2. februar 2006.

Tidspunktet for underretningen af vagthavende (under transporten, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1, og kundgørelsens § 6, stk. 1) er ikke angivet i nogen tilfælde, og der skal ifølge kundgørelsen heller ikke gøres notat herom.

Det er derfor ikke muligt at se hvor lang tid der gik fra underretningen af vagthavende til tilkaldet af læge.

Der er notat om tidspunktet for indbringelsen i alle tilfælde og – som nævnt – om tidspunktet for lægetilkald i alle tilfælde. Lægetilkald skete i alle tilfælde efter indbringelsen.

Tidspunktet og stedet for tilbageholdelsen fremgår af alle rapporter. Det fremgår heraf at der gik mellem 6 og 16 minutter fra tilbageholdelsen til indbringelsen.

Jeg går ud fra at det forhold at der først skete tilkald af læge efter indbringelsen, kan have sammenhæng med den korte tid der gik fra anholdelsen til indbringelsen, jf. bestemmelsen om transporttid af "kortere varighed" i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, sidste pkt., og kundgørelsens § 6, stk. 1, 3. pkt.

Da der imidlertid i alle tilfælde først er sket lægetilkald efter indbringelsen, henleder jeg politiets opmærksomhed på pkt. 4 i Rigspolitechefens rundskrivelse af 2. februar 2006. Her er det fremhævet at undtagelsen med hensyn til tilkald af læge før indbringelsen kun gælder når transporttiden er "meget kort", og at der i hvert enkelt tilfælde bør foretages en konkret vurdering af varigheden af transporttiden.

Tilkald af læge skete i 8 af de 9 tilfælde mellem 7 og 15 minutter efter indbringelsen. I det sidste tilfælde, der vedrører en af anbringelserne den 3. december 2010, gik der 45 minutter fra det angivne tidspunkt for indbringelsen til tilkaldet af læge. På side 1 i rapporten om denne anbringelse er det noteret at den pågældende blev indbragt kl. 20.15, men i rubrikkerne på side 2 om løsladelse mv. er det noteret at der skete overførsel til "City" kl. 20.50. Jeg forstår det sådan at den pågældende (der blev anholdt i "Trafikhallen") i første omgang blev indbragt til en anden politistation hvorfra han kl. 20.50 blev overført til Station City. Hvis jeg har ret i denne antagelse, blev der i dette tilfælde tilkaldt læge 10 minutter efter indbringelsen til Station City.

Jeg har ikke fundet anledning til at undersøge om denne antagelse er rigtig, og i bekræftende fald hvorfor der først skete tilkald af læge efter indbringelsen til Station City. På det foreliggende grundlag lægger jeg til grund at der skete lægetilkald 10 minutter efter indbringelsen til Station City.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilkald der sker mere end 10-15 minutter efter indbringelsen til politistationen, ikke er snarest muligt.

Min udtalelse er udfærdiget på grundlag af den tidligere gældende kundgørelse, hvor der ikke var en bestemmelse som i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, og den nugældende kundgørelses § 6, stk. 1, der, som allerede nævnt, har til hensigt at tidspunktet for lægetilkald – i de fleste tilfælde – bliver rykket frem.

Jeg har noteret mig at lægetilkald i ingen af tilfældene er sket mere end 15 minutter efter indbringelsen til Station City.

3.4.2. Tidspunktet for lægetilsyn

Der er ikke fastsat tidsmæssige bestemmelser for hvornår der skal ske lægetilsyn. Dog er det i kundgørelsens § 1, stk. 1, sidste pkt., præciseret at den pågældende straks skal undersøges af en læge hvis der er mistanke om at pågældende er syg, eller har pådraget sig skader af ikke ringe omfang. Men som nævnt under pkt. 3.4.1 i denne rapport, har bekendtgørelsens § 5, stk. 1, og kundgørelsens § 6, stk. 1, 2. pkt., om tilkald af læge allerede under transporten til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, og som det også er nævnt, fremgår det nu udtrykkeligt af rundskrivelsen af 2. februar 2006 at lægetilsyn skal ske "hurtigst muligt".

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er som tidligere nævnt at vurdere om det er forsvarligt at anbringe den detentionsanbragte i detentionen (eller lade vedkommende forblive dér), eller om den pågældende eventuelt skal behandles på sygehus, hos læge eller lignende. Dette forudsætter, som det nu også er angivet i rundskrivelsen, at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte sker hurtigst muligt efter indbringelsen.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilsyn der sker mere end 1 time efter indbringelsen, efter min opfattelse ikke er snarest muligt. Min udtalelse er udfærdiget før indførelsen af bestemmelsen i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, der har til hensigt at fremrykke tidspunktet for lægetilkald (og dermed lægetilsyn).

Tidspunktet for lægetilsynet fremgår som tidligere nævnt i 7 af de 9 tilfælde af detentionsrapporten og i alle tilfælde af lægeerklæringerne. I 3 tilfælde er ikke angivet samme tidspunkt i rapporten og lægeerklæringen. I 1 tilfælde er der dog kun tale om 1 minuts forskel, og i de andre tilfælde henholdsvis 5 og 15 minutter. Da jeg i øvrigt går ud fra tidspunkterne i detentionsrapporterne, lægger jeg i det følgende tidspunktet heri til grund i de 7 tilfælde og tidspunktet i lægeerklæringerne i de 2 andre tilfælde.

Lægetilsyn fandt sted mellem 2 og 50 minutter efter lægetilkaldet i 8 af de 9 tilfælde. I det sidste tilfælde, som er et af de tilfælde hvor tidspunktet for lægetilsynet ikke fremgår af detentionsrapporten, fandt lægetilsynet sted 1 time og 45 minutter efter tilkaldet.

Jeg har noteret mig at lægetilsyn i alle sager, på nær én, skete mindre end 1 time efter indbringelsen.

3.5. Oplysninger fra kriminalregisteret

Efter kundgørelsens § 10 skal den vagthavende inden der foretages visitation og lægeundersøgelse, indhente oplysninger om den frihedsberøvede i kriminalregisteret, herunder med henblik på at afgøre om der ved endelig detentionsanbringelse skal iværksættes et skærpet tilsyn, jf. bekendtgørelsens § 15 og kundgørelsens § 24. Oplysningerne skal udskrives og opbevares sammen med detentionsrapporten i minimum 2 år, jf. kundgørelsens § 28.

På blanket P 152 skal det afkrydses at der er vedlagt en udskrift fra kriminalregisteret, og det er ved en parentes i rubrikken præciseret at det er obligatorisk at vedlægge en sådan udskrift.

Det er i alle tilfælde afkrydset at der er vedlagt en udskrift fra kriminalregisteret, og en sådan udskrift er også vedlagt (vedhæftet) rapporten i alle tilfælde.

Udskrift fra kriminalregisteret skal som nævnt indhentes inden der foretages visitation og lægeundersøgelse.

Ingen af de foreliggende udskrifter fra kriminalregisteret er udskrevet forud for både visitation og lægeundersøgelse. I 7 tilfælde er udskrifterne udskrevet efter visitationstidspunktet, men før lægeundersøgelsen, og i de sidste 2 tilfælde først efter lægeundersøgelsen.

Jeg er opmærksom på at tidspunktet for udskriften ikke nødvendigvis er sammenfaldende med tidspunktet for undersøgelsen i kriminalregisteret. Ud over at gøre opmærksom på at oplysningerne i kriminalregisteret skal indhentes før visitation og lægeundersøgelse, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

3.6. Fremstilling og visitation mv.

Efter bekendtgørelsens § 6, stk. 1, og kundgørelsens § 7, stk. 1, 1. pkt., skal den frihedsberøvede ved ankomsten til politistationen straks fremstilles for den vagthavende. Den vagthavende skal indføre den pågældendes data og tidspunkterne for tilbageholdelsen og fremstillingen i detentionsrapporten samt i POLSAS, jf. § 7, stk. 2, 2. pkt., i kundgørelsen.

3.6.1. Fremstilling

I Rigspolitechefens detentionsrapport er der en rubrik til angivelse af tidspunktet for fremstillingen for vagthavende. Denne rubrik mangler som tidligere nævnt i den rapport der har været anvendt i de konkrete sager.

Det fremgår heller ikke i øvrigt af rapporterne hvornår der er sket fremstilling for vagthavende, og hvem fremstillingen er sket for. Det er derfor ikke muligt at efterprøve om fremstilling er sket "straks".

Jeg henviser til min henstilling ovenfor til Københavns Politi om at sørge for at politiet på Station City fremover anvender Rigspolitechefens detentionsrapport.

Til orientering kan jeg oplyse at Rigspolitechefen og Justitsministeriet i sagen om min inspektion af detentionen i Horsens har udtalt at den vagthavendes undersøgelse af personer der påtænkes detentionsanbragt, må ske i tidsmæssig tæt tilknytning til personens indbringelse til politistationen. Rigspolitechefen mener mere generelt at der som hovedregel ikke bør gå mere end 20 minutter fra indbringelsen af en person til vagthavendes visitation af den indbragte. Justitsministeriet tilsluttede sig denne opfattelse, men mener dog ikke at kunne udelukke at der i særlige tilfælde på grund af et stort arbejdspress på politistationen vil kunne gå mere end 20 minutter før fremstillingen kan ske. Jeg noterede mig det oplyste.

I rapporten er der endvidere rubrikker til angivelse af vagthavendes vurdering af frihedsberøvedes tilstand i relation til påvirkning af alkohol og af andre berusende og/eller bedøvende midler samt i relation til skader og spor.

Vagthavende har som tidligere nævnt i 1 tilfælde anført narko ud for skader og spor. I 2 andre tilfælde er der også gjort notat ud for skader og spor i forbindelse med vagthavendes vurdering af den frihedsberøvedes tilstand. I det ene tilfælde er det anført at den pågældende eventuelt var psykisk syg, og i det andet at der var en skulderskade.

I førstnævnte tilfælde fandt lægen ikke at der var indikation for tvangsindlæggelse, men lægen bemærkede i lægeerklæringen at politiet skulle forholde sig afventende, og at den frihedsberøvede skulle være under skærpet tilsyn.

3.6.2. Visitation mv.

Efter bekendtgørelsens § 10, stk. 1, og kundgørelsens § 11, stk. 1, skal der inden den foreløbige anbringelse i detentionen og inden lægeundersøgelsen bliver foretaget, ske visitation af den frihedsberøvede.

Efter bekendtgørelsens § 10, stk. 2, og kundgørelsens § 11, stk. 2, skal den frihedsberøvede ved visitationen fratages penge og værdigenstande samt i øvrigt alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Alle lommer skal tømmes, og vrangen skal vendes ud hvis det er muligt. Ved visitationen bør der så vidt muligt medvirke 2 polititjenestemænd til undersøgelse af den frihedsberøvede.

Hvis omstændighederne tilsiger en visitation der kan krænke blufærdigheden, må denne visitation kun foretages af personer af samme køn som den frihedsberøvede, jf. bekendtgørelsens § 10, stk. 3, og kundgørelsens § 11, stk. 3. Er det ikke muligt at gennemføre en sådan visitation inden endelig detentionsanbringelse, foretages foreløbigt en visitation efter stk. 2. Den frihedsberøvede skal herefter undergives et skærpet tilsyn, jf. bekendtgørelsens § 15 og kundgørelsens § 24, indtil visitation som beskrevet i bestemmelsernes stk. 3, 1. pkt., har fundet sted.

Efter bekendtgørelsens § 10, stk. 4, og kundgørelsens § 12, stk. 3, skal politiet sørge for at effekter der fratages den frihedsberøvede, holdes adskilt fra effekter der tilhører andre frihedsberøvede.

Penge og værdigenstande samt navnene på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten, jf. § 12, stk. 2, i kundgørelsen. Det er udtrykkeligt anført i bestemmelsen at det er tilstrækkeligt at anføre initialer eller tjenestenummer hvis dette ikke kan medføre tvivl om hvem der har foretaget visitationen. Det skal også angives i detentionsrapporten hvis den pågældende ikke fratages effekter, jf. kundgørelsens § 12, stk. 1, sidste pkt.

Det fremgår af rapporterne at der i alle tilfælde er foretaget visitation. I 7 af de 9 tilfælde er det sket efter kundgørelsens § 11, stk. 2, i 1 tilfælde efter § 11, stk. 3, og i det sidste tilfælde efter begge bestemmelser.

Det ene af de 2 tilfælde hvor der skete visitation efter § 11, stk. 3, vedrører en udlænding. Jeg kan ikke umiddelbart af de foreliggende oplysninger se eller udlede om det var en mand eller en kvinde, men jeg lægger til grund at der var tale om en mand – ligesom i det andet tilfælde.

Da der kun er anført tjenestenummer på dem der foretog visitationerne, er det ikke muligt for mig at se om der var kønsfællesskab i de 2 tilfælde hvor der var tale om visitation efter § 11, stk. 3. Jeg lægger dog til grund at det var tilfældet.

I detentionsrapporten er der en rubrik til angivelse af tidspunktet for visitationen. Visitationen er foretaget inden eller (i et enkelt tilfælde) samtidig med anbringelsen i detentionen (og inden lægeundersøgelsen i alle tilfælde). Som tidligere nævnt er rubrikken om foreløbig anbringelse omformuleret, men det tidspunkt der anføres heri, er tidspunktet for den foreløbige anbringelse.

I alle detentionsrapporterne er det med tjenestenummer angivet hvem der foretog visitation af den frihedsberøvede.

For god ordens skyld kan jeg til orientering oplyse at Justitsministeriet i forbindelse med min inspektion af detentionen i Holbæk har udtalt at det efter Justitsministeriets opfattelse ikke er hensigtsmæssigt kun at notere et fornavn, men at både fornavn og efternavn eller de initialer der bruges som identifikation i forbindelse med politiets sagsstyringssystem, eller polititjenestemandens tjenestenummer, bør anføres.

Der har i ingen af tilfældene medvirket flere end 1 polititjenestemand ved visitationen.

Jeg foretager mig ikke noget i den anledning ud over at henvise til at der efter bestemmelsen i bekendtgørelsens § 10, stk. 2, "så vidt muligt" skal medvirke 2 polititjenestemænd ved visitationen.

Rigspolitichefens detentionsrapport indeholder både et felt til afkrydsning hvis der er frataget effekter, f.eks. penge, og et felt til afkrydsning hvis der ikke er frataget noget. Hvis der er frataget effekter, skal det angives hvilke effekter der er tale om. Ud for sidstnævnte er der i de anførte rapporter (fortrykt) henvist til side 2. Her er indsat rubrikker til præcisering af beløb og effekter som er udfyldt i alle tilfælde.

Som tidligere nævnt mangler feltet i Rigspolitichefens detentionsrapport til angivelse af hvem der udleverede effekter, men der er et felt til notat om hvem der løslod den pågældende. Jeg går ud fra at den der løslader, normalt også udleverer effekter.

For så vidt angår den manglende rubrik henviser jeg til min henstilling til politiet om fremover at anvende Rigspolitichefens detentionsrapport.

Under punktet om løsladelse på side 2 er der rubrikker til kvittering fra den anholdte og til eventuelle bemærkninger hvis den pågældende ikke ønsker at kvittere for modtagelsen.

Der er en kvittering fra den tilbageholdte i alle tilfælde for udlevering af effekter.

3.6.3. Kontakt med pårørende mfl.

Efter § 7, stk. 1, i bekendtgørelsen, og § 9, stk. 1, i kundgørelsen, skal den frihedsberøvede inden anbringelsen i detentionen gøres bekendt med retten til at få kontakt med pårørende og/eller arbejdsgiver. Hvis den pågældende endvidere er frihedsberøvet i anledning af et strafbart forhold, anvendes reglerne i Justitsministeriets cirkulæreskrivelse nr. 12154 af 12. juni 2001 – der nu er afløst af cirkulæreskrivelse nr. 9155 af 18. marts 2010. Efter kundgørelsens § 9, stk. 2, skal det i detentionsrapporten noteres at den pågældende er vejledt i overensstemmelse med stk. 1.

Der er notat om at der er vejledt om retten til at få kontakt med pårørende eller arbejdsgiver i 5 tilfælde.

Jeg lægger på denne baggrund til grund at politiet er opmærksom på vejledningspligten. Selv om der ikke er tale om enkeltstående tilfælde af manglende notat, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold. Jeg bemærker dog at der, hvis der ikke sker vejledning, bør gøres notat om årsagen hertil.

3.7. Tilsyn

Efter § 13 i bekendtgørelsen og kundgørelsens § 22, stk. 1, har vagthavende ansvaret for at der føres et effektivt tilsyn med detentionsanbragte personer. Efter bekendtgørelsens § 14, stk. 1, og kundgørelsens § 23, stk. 1, skal tilsyn ske ved fremmøde i detentionen så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time. Hvis den frihedsberøvede efter lægeundersøgelsen

er tilset to gange ved fremmøde, og hvis den pågældende ikke skønnes at være i en tilstand der kræver at fremtidige tilsyn sker ved fremmøde i detentionen, kan de efterfølgende tilsyn efter bestemmelsens stk. 2, ske via lytte- og overvågningsudstyr der er godkendt af Rigspolitichefen til elektronisk overvågning. Selve anbringelsen udgør ikke et tilsyn i den forbindelse. Tilsvarende gælder lægeundersøgelsen (se bekendtgørelsens § 14, stk. 2, sidste pkt., og kundgørelsens § 23, stk. 2, sidste pkt.).

Station Citys overvågningsudstyr (som jeg går ud fra er godkendt af Rigspolitichefen) omfattede som tidligere nævnt en sort/hvid skærm på inspektionstidspunktet, men som også tidligere nævnt har Station City efterfølgende fået en farveskærm. Denne skærm er leveret af Rigspolitiet.

Tilsyn via lytte- og overvågningsudstyr skal – ligesom tilsyn ved fremmøde – ske så hyppigt som den frihedsberøvedes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 3, og kundgørelsens § 23, stk. 3. Opstår der under denne form for tilsyn tvivl om den frihedsberøvedes tilstand, skal der straks iværksættes tilsyn ved fremmøde. Hvis der opstår mistanke om at den pågældende er så syg at det taler imod fortsat detentionsanbringelse, skal der straks tilkaldes læge eller ambulance (bekendtgørelsens § 14, stk. 4, og kundgørelsens § 23, stk. 4).

Når tilsyn ved fremmøde eller ved elektronisk overvågning er udført, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. kundgørelsens § 25. Det skal efter bestemmelsen også anføres om tilsynet er sket elektronisk eller ved personligt fremmøde ved angivelse af E eller F, jf. angivelsen i detentionsrapporten oven over tilsynsrubrikkerne.

I nærmere angivne tilfælde skal der ske et skærpet tilsyn med den frihedsberøvede. Det er f.eks. tilfældet i tiden indtil lægeundersøgelse har fundet sted, dvs. mens anbringelsen er foreløbig, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3 og 4, og kundgørelsens § 10, stk. 2 og 3. Ved et skærpet tilsyn forstås efter bekendtgørelsens § 15, stk. 2, og kundgørelsens § 24, stk. 2, et tilsyn hvor den detentionsanbragte tilses hyppigere end en gang hver halve time. Efter omstændighederne kan et skærpet tilsyn indebære konstant overvågning.

Et skærpet tilsyn kan kun ske ved fremmøde i detentionen, jf. bekendtgørelsens § 15, stk. 3, og kundgørelsens § 24, stk. 3. Er der iværksat et skærpet tilsyn, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjeneste-

mand der har udført tilsynet, jf. kundgørelsens § 25. Et skærpet tilsyn skal angives ved et S, jf. angivelsen i begge detentionsrapporter oven over tilsynsruбрикаerne.

Rigspolitichefen har i den tidligere nævnte rundskrivelse af 26. april 2006 (også) udtalt sig om fremgangsmåden ved tilsyn ved fremmøde.

Der er vedlagt tilsynsnotater i alle tilfælde, men de er som tidligere nævnt ikke ført på den blanket til tilsyn der er en del af Rigspolitichefens detentionsrapport.

I 2 af tilfældene omfatter tilsynsblanketten dog kun ét notat, og i det ene af disse tilfælde er der tale om notat om lægetilsynet. I yderligere 2 tilfælde er der 2 tilsynsnotater, hvoraf det ene i begge tilfælde er notat om lægetilsynet.

Ved undersøgelse af spørgsmålet om overholdelse af bestemmelserne om tilsyn med de detentionsanbragte er det hensigtsmæssigt at tage udgangspunkt i tidspunktet for henholdsvis den foreløbige og den endelige anbringelse i detentionen. I den rapport som Station City anvender, sigter rubrikken til angivelse af tidspunktet for anbringelsen i detentionen som tidligere nævnt til den foreløbige anbringelse, og den er udfyldt i alle tilfælde. Rubrikken om endelig anbringelse er ikke udfyldt i alle tilfælde, men det fremgår i alle tilfælde hvornår der var lægetilsyn.

3.7.1. Tilsyn under foreløbig anbringelse i detentionen (skærpet tilsyn)

Mens anbringelsen er foreløbig, skal der som tidligere nævnt føres et skærpet tilsyn med den anbragte, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 4, og kundgørelsens § 10, stk. 3. Ved et skærpet tilsyn forstås som nævnt et tilsyn hvor den detentionsanbragte tilses hyppigere end en gang hver halve time. Disse tilsyn kan kun ske ved fremmøde i detentionen.

Lægeundersøgelsen fandt i 1 tilfælde sted 9 minutter efter den foreløbige anbringelse i detentionen.

Jeg foretager mig på den baggrund ikke mere vedrørende spørgsmålet om tilsyn under den foreløbige anbringelse i dette tilfælde.

I de øvrige tilfælde fandt lægeundersøgelsen sted mellem 28 minutter og 2 timer og 14 minutter efter den foreløbige anbringelse i detentionen. Sidstnævnte tilfælde er det tidligere omtalte tilfælde hvor der så vidt ses skete overførsel til Station City kl. 20.50.

Det er noteret at der skete (foreløbig) anbringelse i detentionen kl. 20.31, men hvis der som antaget skete overførsel til Station City kl. 20.50, er indsættelse i detentionen dete-
te sted først sket efter dette tidspunkt. Det fremgår ikke om det angivne overførsels-
tidspunkt sigter til tidspunktet for overførsel fra det andet sted eller tidspunktet for
overførsel til Station City. Lægeundersøgelsen fandt sted 1 time og 55 minutter efter
det angivne tidspunkt for overførsel til Station City.

I 4 af de 8 tilfælde blev der ifølge detentionsrapporten ført tilsyn med den (foreløbigt)
detentionsanbragte før lægeundersøgelsen fandt sted. I 3 af tilfældene var der 1 tilsyn
under den foreløbige anbringelse, der fandt sted henholdsvis 15, 18 og 33 minutter
efter anbringelsen. Lægeundersøgelsen fandt i disse tilfælde sted henholdsvis 30, 10
og 16 minutter efter dette tilsyn.

I det sidste af de 4 tilfælde, der vedrører det tilfælde hvor der først var lægetilsyn 1
time og 55 minutter efter overførslen til Station City, var der i alt 4 tilsyn under den fo-
reløbige anbringelse. Det første tilsyn skete 10 minutter efter det angivne overførsels-
tidspunkt. Der gik henholdsvis 30, 45 og 15 minutter mellem de øvrige tilsyn, og læge-
tilsyn skete 15 minutter derefter.

I de resterende 4 tilfælde er der ikke notat om tilsyn under den foreløbige anbringelse
der i disse tilfælde varede mellem 32 minutter og 1 time.

Det fremgår ikke i nogen af tilfældene om der var tale om tilsyn ved fremmøde. Tilsy-
nene er heller ikke noterede som skærpede tilsyn (S).

*Tilsyn under foreløbig anbringelse i detentionen skal som nævnt være skærpede. Et
skærpet tilsyn efter bekendtgørelsens § 15, stk. 2, og kundgørelsens § 24, stk. 2, skal
også allerede nævnt ske hyppigere end hver halve time. Det er derfor beklageligt
at der i 7 af de 8 tilfælde ikke er ført skærpet tilsyn med den detentionsanbragte i
overensstemmelse hermed under den foreløbige anbringelse. Jeg går ud fra at disse
bestemmelser vil blive indskærpet over for personalet.*

*Det er endvidere beklageligt at der ikke er gjort notat om karakteren af tilsynene, jf.
kundgørelsens § 25. Da jeg har henstillet til politiet fremover at anvende Rigspoliti-
kens detentionsrapport, går jeg ud fra at politiet også fremover vil være opmærksom
på at anføre karakteren af tilsynene.*

3.7.2. Tilsyn under endelig anbringelse i detentionen

I 1 af rapporterne er der sat en skrå streg i rubrikkerne til angivelse af tidspunktet for endelige anbringelse. Det samme er tilfældet med rubrikkerne til angivelse af tidspunktet for lægeundersøgelsen, men der er vedlagt en lægeerklæring, og der er også notat om tidspunktet for lægeundersøgelse i tilsynsblanketten. Den pågældende blev lægeundersøgt kl. 5.25 og løsladt kl. 6.07. Det fremgår ikke hvornår den pågældende blev udtaget af detentionen, men jeg går ud fra at det skete i umiddelbar forlængelse af lægetilsynet, og at der herefter medgik tid til udlevering af effekter mv. Der ses således ikke at have været tale om endelig detentionsanbringelse i dette tilfælde, der derfor ikke indgår i den følgende gennemgang.

Der skete endelig anbringelse i detentionen i alle de øvrige tilfælde, men i 2 af disse tilfælde er der ikke notat om tidspunktet for den endelige anbringelse i detentionen. Tidspunktet for lægeundersøgelsen fremgår i alle tilfælde, og som tidligere nævnt er det (på nær 1 minut i et tilfælde) det samme som tidspunktet for den endelige anbringelse i detentionen i 6 af de 8 tilfælde. I de resterende 2 tilfælde er der en forskel på henholdsvis 10 og 15 minutter. Jeg lægger tidspunktet i detentionsrapporten til grund, men i det ene tilfælde er det uden betydning hvad der lægges til grund, jf. straks nedenfor.

I dette tilfælde skete der endelige anbringelse i detentionen kl. 15.00, og det fremgår af rapporten at den pågældende blev overført til Vestre Fængsel kl. 20.50. Der er ingen tilsynsnotater i denne sag ud over notatet om lægetilsynet.

Også i et andet tilfælde er der ingen tilsynsnotater efter lægeundersøgelsen. I dette tilfælde (som drejer sig om en sag med j.nr. 0108-84111-00830-10), blev den pågældende overført til Vestre Fængsel 1 time og 40 minutter efter lægeundersøgelsen.

Det er beklageligt at der enten ikke er ført tilsyn med de pågældende under den endelige anbringelse i detentionen, eller at der ikke er gjort notat om udførte tilsyn. For så vidt angår den førstnævnte anbringelse, der drejer sig om en af anbringelse den 2. december 2010 (omdøbt j.nr. 0108-84146-00107-10), beder jeg – henset til varigheden af detentionsanbringelsen – om nærmere oplysninger om baggrunden for at der ikke er nogen notater om tilsyn med den detentionsanbragte.

Da der ikke er notater om tilsyn under den endelige anbringelse i dette og det andet nævnte tilfælde, indgår de heller ikke i gennemgangen nedenfor.

I 2 yderligere tilfælde er der kun notat om ét tilsyn efter den endelige anbringelse i detentionen. De pågældende blev løsladt henholdsvis 52 minutter og 1 time og 5 minutter efter den endelige anbringelse/lægetilsynet. Disse 2 anbringelser indgår i gennemgangen nedenfor, bortset fra pkt. 3.7.2.3.

3.7.2.1. Tidspunktet for det første tilsyn

Som nævnt ovenfor under pkt. 3.7, tæller tilsyn der er anført på tidspunktet for anbringelsen og på tidspunktet for lægetilsynet, ikke med som tilsyn, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 2, og kundtgørelsens § 23, stk. 2. Jeg ser derfor i det følgende bort fra tilsynsnotater der er sammenfaldende med disse tidspunkter.

Det første (og i 2 tilfælde det eneste) tilsyn efter den endelige anbringelse (i 1 tilfælde lægetilsynet) blev i 3 af de 6 tilfælde ført senest 30 minutter efter den endelige anbringelse/lægetilsynet. I de andre 3 tilfælde gik der 38, 40 og 45 minutter. Det førstnævnte tilfælde er den anbringelse hvor der ikke er notat om tidspunktet for den endelige anbringelse.

Selv om der er gået mere end 30 minutter fra den endelige anbringelse til det første tilsyn i 2, måske 3, af 6 tilfælde, giver det mig ikke anledning til at foretage mig mere.

3.7.2.2. Tidspunktet for det sidste tilsyn

Rigspolitichefens detentionsrapport indeholder en rubrik til notat om hvornår den detentionsanbragte er endeligt udtaget af detentionen. Denne rubrik er kommet til i forbindelse med den seneste ændring af rapporten.

Der er ikke en sådan rubrik i den rapport der har været anvendt i de konkrete tilfælde, og det fremgår heller ikke i øvrigt (af tilsynsnotaterne) hvornår de pågældende er udtaget af detentionen.

Når tidspunktet for den endelige udtagelse af detentionen ikke er oplyst, må tidspunktet for sidste tilsyn vurderes i forhold til løsladelsestidspunktet/overførelsetidspunktet som er oplyst i alle tilfælde.

Ved vurderingen af tidspunktet for det sidste tilsyn må det tages i betragtning at der medgår tid til eventuelt toiletbesøg, udlevering af eventuelle inddragne effekter og penge mv., til vejledning af den detentionsanbragte og til eventuel afhøring.

I de 2 tilfælde hvor der kun var 1 tilsyn, blev de frihedsberøvede løsladt henholdsvis 27 og 32 minutter efter dette tilsyn. I det ene tilfælde er det i lægeerklæringen anført at den pågældende skulle "løslades ved ca. 23.30 tiden". Løsladelsen skete kl. 23.50.

I de resterende 4 tilfælde gik der henholdsvis 15, 16, 38 og 42 minutter mellem det sidst noterede tilsyn og løsladelsen/overførslen.

Jeg har noteret mig at der i alle 6 tilfælde var tilsyn helt frem til løsladelsen.

3.7.2.3. Intervallet mellem tilsyn

I 1 af de 4 tilfælde hvor der var flere end 1 tilsyn, havde lægen skrevet at den pågældende skulle være under skærpet tilsyn – hvilket også fremgår af notat om lægetilsyn i skemaet til notater om tilsyn. Den detentionsanbragte blev tilset hvert kvarter under hele anbringelsen, der varede ca. 4½ time.

I 2 af de resterende 3 tilfælde var der kun 3 tilsyn (i begge tilfælde). De skete med intervaller på mellem 27 og 35 minutter.

I det sidste tilfælde var der i alt 7 tilsyn efter den endelige anbringelse. Tilsyn fandt sted med intervaller mellem 30 minutter og 1 time og 10 minutter. Som nævnt er der fortrykte rubrikker i det skema der anvendes, og i det tilfælde hvor der gik 1 time og 10 minutter mellem 2 tilsyn, er en rubrik sprunget over. Jeg går ud fra at det skyldes at der ikke var et tilsyn på dette tidspunkt.

Da der kun i få tilfælde er ført tilsyn med intervaller på mere end 30 minutter, giver det mig ikke anledning til at foretage mig mere.

3.7.2.4. Noteringen af hvem der har foretaget tilsyn

Navnet på den polititjenestemand der har udført tilsynet, skal noteres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 25, stk. 3. Det fremgår af bestemmelsen at det dog er tilstrækkeligt at anføre initialer eller tjenestenummer hvis det ikke kan medføre tvivl om hvem der har foretaget tilsynet.

Ved alle tilsynene er der anført tjenestenummer eller gentagelsestegn på de polititjenestemænd der udførte tilsynet. Tilsyn er i de fleste tilfælde foretaget af 2 politibetjente.

3.7.2.5. Karakteren af de udførte tilsyn

De 2 første tilsyn efter lægeundersøgelsen skal, som tidligere nævnt, ifølge bekendtgørelsens § 14, stk. 2, og kundgørelsens § 23, stk. 2, ske ved fremmøde i detentionen. Det gælder uanset om der under den foreløbige detentionsanbringelse har været 2 tilsyn ved fremmøde. Selve lægetilsynet kan ikke medregnes i de 2 tilsyn.

Det er i ingen af tilfældene noteret hvilken type tilsyn der var tale om. Det er derfor ikke muligt at efterprøve om de nævnte bestemmelser har været overholdt i sagerne. Det forhold at der som nævnt i pkt. 3.7.2.4 i de fleste tilfælde er noteret tjenestenummer på 2 politibetjente, tolker jeg dog sådan at der har været ført tilsyn ved fremmøde i disse tilfælde.

Det er beklageligt at der ikke er gjort notat om karakteren af tilsynene, jf. kundgørelsens § 25. Da jeg har henstillet til politiet fremover at anvende Rigspolitechefens detentionsrapport, går jeg som også nævnt i pkt. 3.7.1 ovenfor ud fra at politiet også fremover vil være opmærksom på at anføre karakteren af tilsynene.

Med 2 undtagelser er der ved alle tilsyn angivet bemærkninger i feltet hertil. I de fleste tilfælde er noteret ok og/eller sover.

3.8. Løsladelsestidspunktet

Efter kundgørelsens § 26, stk. 5, skal tidspunktet for løsladelsen fremgå af detentionsrapporten og af POLSAS.

Løsladelsestidspunktet eller tidspunktet for overførsel er som tidligere nævnt noteret i alle tilfælde på side 2 i det afsnit som Københavns Politi har sat ind i rapporten, men kun i 2 tilfælde i rubrikken hertil på side 1 i rapporten.

I det afsnit som Københavns Politi har sat ind, skal det krydses af om der er notat om løsladelsen i POLSAS, men det er kun sket i 1 tilfælde.

Da der ikke er krav om notat herom i Rigspolitechefens detentionsrapport, giver det mig ikke anledning til andre bemærkninger end at jeg går ud fra at tidspunktet for løsladelsen fremgår af POLSAS i sagerne, jf. kravet herom i kundgørelsens § 26, stk. 5.

3.9. Vejledning om klageadgang mv.

Efter § 17 i bekendtgørelsen og kundgørelsens § 26, stk. 2, skal den frihedsberøvede efter udtagelse af detentionen vejledes om adgangen til at klage over detentionsanbringelsen, om muligheden for at få en skriftlig begrundelse for anbringelsen og om muligheden for alkoholafvænning og -behandling.

Vejledning kan ske ved at udlevere Rigspolitichefens pjece "Hvor går du hen, når du går ud?" eller en lokal pjece med samme oplysninger, jf. kundgørelsens § 26, stk. 2. Særlige forhold kan dog gøre at vejledning i et konkret tilfælde helt eller delvist kan undlades. Jeg sigter her til tilfælde hvor den pågældende ved tidligere lejligheder har modtaget vejledning, og til tilfælde hvor den detentionsanbragte udviser direkte modvilje mod at blive vejledt – eventuelt ved ikke at ville tage imod en pjece om alkoholafvænning og -behandling.

I detentionsrapporten skal det anføres at den pågældende er vejledt i overensstemmelse med de nævnte bestemmelser ved udlevering af pjece, jf. kundgørelsens § 26, stk. 3. Rigspolitichefens detentionsrapport indeholder i overensstemmelse hermed en rubrik til angivelse af hvem der har udleveret en pjece til den frihedsberøvede i forbindelse med løsladelsen.

I ingen af de 9 detentionsrapporter er rubrikken om udlevering af pjece udfyldt.

Som følge af det manglende notat i alle tilfælde kan jeg ikke umiddelbart lægge til grund at alle de detentionsanbragte fik udleveret en sådan pjece ved løsladelsen, eller fik tilbud herom.

Det fremgår heller ikke om nogen af de detentionsanbragte var gengangere, som der efter det oplyste under inspektionen er mange af i detentionen på Station City, og om det i så fald i nogle af tilfældene er årsag til at der ikke er udleveret en pjece, eller er givet tilbud herom.

Jeg kan på den anden side dog heller ikke lægge til grund at ingen af de detentionsanbragte fik udleveret pjecen, eller fik tilbud herom.

Jeg kan oplyse at jeg tidligere har udtalt at der i tilfælde hvor pjecen ikke udleveres, f.eks. fordi den pågældende ikke ønsker at modtage pjecen, eller fordi særlige forhold gør at vejledning i et konkret tilfælde helt eller delvist kan undlades, efter min opfattelse bør gøres notat i rapporten om årsagen hertil. Det har Justitsministeriet tilsluttet sig, senest i sagen om min inspektion af detentionen i Glostrup.

Det er på denne baggrund beklageligt at pjecen enten ikke er udleveret i nogen af de 9 tilfælde, eller at der ikke er gjort notat om udlevering af pjecen eller årsagen til at pjecen ikke er (tilbudt) udleveret.

For god ordens skyld gør jeg opmærksom på at der i tilfælde hvor pjecen ikke udleveres, fortsat skal vejledes om klageadgang og om muligheden for at få en skriftlig begrundelse, jf. detentionsbekendtgørelsens § 17 og kundgørelsens § 26, stk. 2, og gøres notat herom, jf. detentionskundgørelsens § 26, stk. 3.

Da der i intet tilfælde er notat om vejledning efter disse bestemmelser, henstiller jeg til Københavns Politi at indskærpe pligten til vejledning og til at gøre notat herom over for politiet på Station City. Jeg beder om at få oplyst hvad der sker i anledning af min henstilling.

Opfølgning

Jeg beder om at Københavns Politis oplysninger mv. tilbagesendes gennem Rigspolitiet og Justitsministeriet, hvis bemærkninger jeg også beder om.

Underretning

Denne rapport sendes til Station City, Politidirektøren i København, Rigspolitichefen, Justitsministeriet og Folketingets Retsudvalg.

Lenart Frandsen
Inspektionschef